

Új van születőben

„Kicsikből nagyok csinálnak nagyot” - vette észre Goethe.

A XX. században az első és második világháború után a győztes nagyhatalmak ellenkezőképpen cselekedtek: több kis népet - köztük a magyarokat - egy évszázadra tönkretettek és természetes fejlődésükben megakasztottak. Az utódállamoknak nyújtottak lehetőséget.

A nagyhatalmak azonban képesek arra is, hogy „felülbírálják” önmagukat.

Utólag észreveszik tévedéseiket, melléfogásaikat és hibáikat - különösen akkor, amikor utólag nyilvánvalóvá válik, hogy az „utódállamok” nagyon rosszul sáfárkodnak az ingyen kapott „hagyatékkal”.

1) Tekintettel arra, hogy a „klasszikus” fegyverek romboló ereje olyan fejlesztésen ment keresztül, hogy csaknem azonossá vált az atomfegyverekével - a használatuk a jövőben Európában lehetetlen.

Az európai problémákat katonapolitikai oldalról lehetetlen megközelíteni. Akárcsak az ilyen próbálkozás is az ellenfelek népességének a teljes kiirtását jelentené.

Az országok közötti erőviszonyok csak teljesen más megközelítésben lehetségesek. A katonapolitikai és stratégiai (voltaképpen mindig területabló és a meghódított népességet kizsákmányoló) észjárást „lecserélik” új megfogalmazásban jelentkező érdekek.

2) Ennek megfelelően az ország és államhatárok is módosulnak. A határokat elsősorban az EU-régiók gazdasági ereje határozza meg.

A nagyhatalmak adták, azok is veszik el, amit adtak az előző évszázadban és új gazdasági érdekekkel helyettesítik a „szurony hegyén” szerzett jutalmat.

A nagyhatalmak teljes mértékben előtérbe helyezik az egyes EU-régiók gazdasági lehetőségeinek szisztematikus fejlesztését. Döntő je-

lentőségű, hogy ezek rendelkeznek-e egységes infrastruktúrával, termelési feltételekkel, munkakultúrával, vagy sem. Magyarország (Horvátország nélkül is, de vele is) egységes európai régiót képezett. Ezt rombolta le a trianoni döntés. Ezekre az európai uniós a régiókra a jövőben ismét szükség lesz, mert egységet képeznek, fejlődőképeseek (széttagolásuk a termelés és kereskedelem további zuhanását jelentené minden utódállamban, szegénységet, munkanélküliséget és elnéptelenedést idézne elő).

Úgy tűnik ennek véget fognak vetni a nagyhatalmak.

3) Az EU-régiók másik oka abban van, hogy a nagyhatalmak tényleg belátták, hogy Trianon egy nagy melléfogás volt Európa szempontjából, s ez éppen most egyre nyilvánvalóbbá válik (hangsúlyozom, a történelmi Magyarország egy jövőbeli fejlődőképes EU-régió keretének felel meg).

4) Lehetséges a történelmi jogokra való hivatkozás, de csak modern formában és politikai szándékkal: összefüggő, egybetartozó infrastruktúráról, a gazdaság eredményesebb szervezéséről és átfogóbb logisztikai irányításáról lehet szó.

A militáns magyarok Magyarországot akarnak, mások nélkül. A nagyhatalmak ma ezt az „államalkotó” koncepciót a múltba temetik. A vállalkozó magyaroknak viszont a jövőt - az egyetlen lehetséges jövőt - kínálják.

Előre kellett ezt bocsátanom, mert minden népben vannak forrófejűek és ostobák, akik ha szembesülnek a feladattal, a jövőről régimódián (katonai észjárással) gondolkodnak.

A szerb nyelvű Politika napilap 2013. január 15-ei számának első oldalán megjelent Közép-Európa (s benne Magyarország) új határainak térképe, úgy ahogyan az 2035-re vagy akár később átrendeződne).

Az amerikaiak és főleg az oroszok nem szoktak feleslegesen fecsegni, s olyan dolgokat mutogatni, amiben már előzőleg hallgatólagosan nem állapodtak meg, vagy titokban még mindig egyezkednek.

1. A térképet először az oroszok jelentették meg - az amerikaiak előzetes tudtával.

2. A térkép, nyilván, nem végleges, hanem további mérlegelés tárgya.

3. Változások ideje közeleg. Ehhez nem fér semmi kétség.

4. Lesznek újabb ajánlatok az egyik és a másik részről is.

5. Az oroszok nem tették volna közzé a térképet, ha amerikai rosszallást váltott volna ki.

Miben van a jelentősége e térképnek?

1. Abban, hogy egyedül tőlük függ, hogyan fogják irányítani „a globális gazdasági folyama-

tokat”: a beruházásokat, a gazdasági kedvezmények és ösztönző eszközök rendszerét a Pannónia (nevezzük így) EU-régió javára.

2. Kinek a kezébe fogják adni a beruházásokat, a finansziális és hitelrendszer kit fog támogatni a Pannónia EU-régióban.

3. Kinek hol szabják meg a gazdasági terjeszkedés, vagyis a Pannónia EU-régió határát.

4. Úgy ellenőrzik és rendezik a „dolgokat”, hogy láthatatlanul, a távolból ők legyenek a térkép megvalósítói (self fulfilling prophecy – önbejeljesítő jóslat), vagy a dolgok már most is úgy mennek maguktól, a maguk útján (vacitcinatio ex eventu – ismert eseménynek látszólag jövedülés formájában történő említése), megvalósulásuk ellen nincs mit tenni, csupán határok között kell tartani.

Valószínűbb az, hogy ők szervezik és ellenőrzik a globális folyamatokat (self fulfilling prophecy).

Az alakuló Pannónia EU-régió nagyszámú nem magyart is magában foglal. Ebből kifolyólag:

a. A Pannónia EU-régióban „kötelező” lesz az Európában használatos kommunikációs nyelv (mint a középkorban a latin), a helyi nyelvek használata pedig teljes szabadságot fog élvezni a közélet minden területén.

b. A magyar nyelv jövőjét biztosítja az az önsúly, amellyel a magyar nép hovatovább nagyobb mértékben járult hozzá az egyetemes emberi és európai értékekhez és hagyományhoz, mint a többi kis nép.

c. Politikai és közigazgatási szempontból a Pannónia EU-régió magában foglalja a svájci kantonális berendezés tapasztalatait, a dél-tiroli típusú autonómiákat s hasonlóképpen a történelmi Vajdasági Magyarok Demokratikus Közössége hármass autonómiára tett messzelátó megsejtését és elsőként érzékelt javaslatait.

A népek egyenjogúságáról sohasem lehet eleget beszélni, még kevésbé eleget cselekedni érte és hozzá új megoldásokat találni.